

Naar de juiste plek

Een gastvrije ontvangst, door dames met een groen accent
Met koffie en een broodje werden wij door hen verwend.
Voor iedereen een badge, een tasje en ik wil graag kwijt:
Ik maak het niet vaak mee, maar wàt begonnen we op tijd.

Veel dames in de zaal in vlotte, zomerse kledij
Grijze pakken, jasje-dasje was er hier vandaag niet bij.
Drie rode krukken stonden klaar, voor Ronnie Overgoor
In spijkerbroek stond ie ontspannen voor dit stil gehoor.

Dat we te vroeg begonnen, ook hij kon er niet over uit
We doken in ons tasje haalden daar van alles uit.
De wifi-code, pepermunt, post-its voor interactie
Wie wilde heel graag netwerken? Ronnie kreeg nauwelijks reactie.

Ronnie blies op een gele fluit, drie dames gingen even staan
Als klaar-overs met gekleurde bordjes gaven zij de richting aan
Ik zat in de hoek, dat was niet raar! Zei Ronnie stuurs
En toen vroeg ie applaus voor de gedreven Han Viguers.

Han, programmacoördinator zij was trots om hier te staan
Jongeren naar de juiste plek, daar deed zij alles aan.
Jongeren konden dat niet alleen, zei Han hier zeer ter zake
Aan haar de schone taak mooie verbindingen te maken.

Ze sprak over kwetsbare jongeren op een invoelende toon
En over startkwalificaties, en toen klonk een telefoon.
Wat Han vandaag bereiken wou? Ze zei met stralende lach:
“Een sluitende keten! Rotwoord! Maar wel het doel van deze dag.”

De mensen die je niet kende, daar moest je op af vandaag
En daarmee verbinding maken, dat zag Han echt meer dan graag.
“Wij hebben allemaal al een baantje”, besloot Han toen het gesprek
“Maar het gaat om de jongeren, die moeten naar een goeie plek.”

Toen drie jongeren naar voren, Ruth? Die had het best wel zwaar
De horeca, vertelde zij, was eigenlijk niks voor haar.
Toen Ton, die super enthousiast was maar een auditieve beperking had
Hij had ook gevoel voor humor, dat was direct duidelijk zat.

Hij was techneut, hij had een baan, ze waren blij met hem
Toen Thomas, ondernemer, vertelde hij met trotse stem.
Hij zat in de fotografie en hij vertelde dāt
Hij behalve passie, ook een autistische stoornis had.

Hij fotografeerde, leerden wij, in opdracht van PSV
Was begonnen met de vrouwen en deed daar zijn voordeel mee.
Communiceren met beeld, daarin was Thomas niet te houwen
Maar lag zijn passie bij de fotografie? Of lag ie bij de vrouwen?

Ruth had soms moeite met zinnen maken, werd aan ons verteld
Vandaag had ze geen last daarvan, kon worden vastgesteld.
Logopedie vond zij niet leuk, dat liet zij duidelijk merken
En net als haar zus wou zij graag in de zorg gaan werken.

Speciaal onderwijs, was dat nou wel zo'n goed idee?
"Dat verschilt van individu tot individu" deelde Ton stellig mee.
Thomas vond het onderwijs in Nederland goed georganiseerd
Maar hij werd onvoldoende geprikkeld, werd daarna door hem beweerd.

Het belang van een papiertje, daarover werd nog wat gezegd
Als zelfstandig ondernemer hoeft zo'n papiertje vaak niet echt.
Ruth sprak over haar moeder, die sprak helaas een andere taal
En haar ouders waren gescheiden, zo besloot ze haar verhaal.

Ton had heel veel aan zijn vrienden en vertelde ook nog dat
Hij eigenlijk best concrete politieke ambities had.
Hij was lid van Forum, we hadden allemaal in de gaten
Dat Ronnie daar graag heel lang met Ton over door had willen praten.

Naast mij staat trouwens Eelco elke snaar weer flink te raken
Net als Ruth heeft ie soms moeite om zijn zinnen goed te maken.
Maar of ie op de juiste plek staat weet ik eigenlijk niet
Ik werk nu tien jaar met hem samen, hij speelt altijd hetzelfde lied.

Over passie wilde Ton tenslotte nog wat toevertrouwen
Iemand achterin de zaal die kon zijn mond niet langer houden.
Hij vond de jongeren geweldig, ze waren stoer en welbespraakt
Hij was benieuwd naar Thomas' foto's, door zijn verhaal enorm geraakt.

Toen pakten we de telefoons, we mochten meedoen, allemaal
De eerste vraag: wie zaten er vandaag in deze zaal?
Overwegend onderwijs, negen ondernemers ook erbij
En een jobcoach die er creatief uitzag, constateerden wij.

Twaalf man namens de overheid, een coördinator RMC
Wat ze was, en wat ze deed, deelde zij vervolgens mee.
Het belangrijkste aandachtspunt bij begeleiding naar de juiste plek?
Tijd en aandacht voor wat de jongeren zelf wil, daarover ging toen het gesprek.

Het eigen netwerk kwam ter sprake, netwerken in de regio
Jongeren die niet wisten wat ze wilden waren er ook legio.
Warme overdracht, het vangnet, en daarna een open vraag
Maatwerk leveren ging goed, vertelde ene Kees hier graag.

Was er trouwens iemand die liever niet op de foto wou?
Één op één trajecten, daarover hoorden we een vrouw.
Marjolein, en daarna "Peezet", die luisteren belangrijk vond
Hij bleek een directeur die vrolijk in het leven stond.

Toen maakten we een word Cloud, maatwerk bleek het toverwoord
Ook luisteren, betrokkenheid en afstemmen werd gehoord.
Tijd voor een korte pauze, ik zag u verbinding maken
Op macaronnetjes kauwen en op pepermuntjes kraken.

Wie is de loopbaanbegeleider? Die workshop volgde ik korte tijd
Met groene en rode kaartjes maakte men het onderscheid.
Selectie aan de poort, geen PowerPoint, geen microfoon
Lotte en Marloes spraken ons toe op kloeke toon.

Ze gooiden met een balletje, dat leidde tot hilariteit
Wie het balletje vindt mocht iets over zichzelf kwijt.
Annemiek had haar kaartje gewisseld, want, maakte zij bekend
Zij voelde zichzelf toch in de eerste plaats docent.

Marloes, in tulpen T-shirt, een lange inleiding had zij
Lotte, stift en schoolbord, maakte er tekeningen bij.
Het woord transitie viel, hoe stelde je de jongere centraal?
Ketenpartners moeten elkaar vinden! Leek de moraal van het verhaal.

Het publiek hing rond de statafels en had het best wel zwaar
Een transitie naar de stoelen? Daar verlangde iedereen hevig naar.
Een blonde ondernemster van Asito kon niet langer zwijgen
Ze vond het best problematisch met jongeren contact te krijgen.

Monique, met bruine krullen die aan een tafel te popelen stond
Zei dat zij vanuit de scholen de verbinding met bedrijven niet vond.
Veel miscommunicatie bleek, maar het was interessant
Want hier kwamen de verbindingen onder mijn ogen zó tot stand.

Een mooi moment, leek mij, om weer een deur verder te gaan.
De kracht van samen! In deze zaal sloot ik ook nog even aan.
Men had het over statushouders en voortijdig schoolverlaten
En AgriFood Capital, daar had men ook over zitten praten.

Ruby, Een leuke, vlotte vrouw met een lange, rossige paardenstaart
Werd met interesse aangehoord en aangestaard.
De creatief uitziende jobcoach zat op rij één met zijn rode baard
En iemand die een enorme hoestbui kreeg verliet de zaal in vliegende vaart.

Ze bleef maar hoesten in de hal, had ik wel in de gaten
Jammer dat er pepermuntjes en geen dropjes in die tasjes zaten.
De zaal plakte wat post-its op drie posters aan de muur
En ik schoof door naar zaaltje drie voor een laatste halfuur.

Alle posters vol post-its, overal openden de deuren
Verse macarons lagen weer klaar in alle kleuren.
Contact, verbinden, samenwerken dat werd heel vaak opgeschreven
Maar ik zag ook best wat mensen die niet tot het einde bleven.

Person Driven Planning, in de workshop van Yvon
Ze was gewoon juf, met een coaching praktijk, zei zij toen ze begon.
De AgriFood Capital dame zat hier, en de hoestende mevrouw
Ik hoopte maar dat zij het tot het eind volhouden zou.

Yvon d'r visie was in 't engels, als ik die zou moeten vertalen:
Niemand had het recht een anders leven te bepalen.
Iedereen kreeg een woord, om daar vrij op te associëren
En elk antwoord was goed! Wist Yvon ons te enthousiasmeren.

Een filmpje van een roltrap die vastliep, zagen wij toen
De twee mensen erop wisten niet wat ze moesten doen.
Bedachten niet om zelf te lopen, zetten zo zichzelf klem
En Yvon had voor een juf trouwens best wel een zachte stem.

De hoestende vrouw liet nu en dan zacht van zich horen
Maar trachtte uit alle macht om het college niet te storen.
Nieuw filmpje: Ernie bij de dokter, daaruit kon worden geleerd:
Soms belt iemand de dokter omdat een ander iets mankeert.

Tenslotte ging het over dromen, waarna Yvonne vrolijk zei:
“Dromen mag! Mijn droom? Dat is een kinderboerderij.”
Ze vertelde ons nog over Bram, die zij had begeleid
En leek mij een superlieve juf! Dat wil ik graag nog even kwijt.

Voor een slotakkoord nog even terug naar deze zaal
De conclusie en de uitkomst, de moraal van het verhaal
De zaal beduidend leger dan vanmiddag in 't begin
Een groot deel van de mensen ging alvast de file in.

De trend van te vroeg beginnen die werd gecontinueerd
“Zo, welkom terug!” riep Ronnie vrolijk en geroutineerd.
Voor wie nog vragen had, was er een E-mailadres
En toen het woord aan Ruby, zij leerde ons een wijze les.

“Vind elkaar! Zoek elkaar op!” We moesten het samen doen
En er was behoefte aan korte lijnen, meldde zij ons toen.
“Kom van je eiland af”, zei Ruby, en daarna sprak nog Yvon
Ze was gewoon juf, zei ze opnieuw, waarna ze blozend weer begon.

Oplossingsgericht luisteren moesten we niet meer doen
En er was voldoende werkgelegenheid, zei drijvende kracht Lotte toen.
En behoefte aan praktijkplekken! Lotte stond te verklaren
Dat erover en weer nuttige kaartjes uitgewisseld waren.

Wat gingen jullie doen? Twee slotvragen werden nog gesteld
De belangrijkste acties, de stemmen werden geteld.
René ging netwerken, zag reikhalzend naar de borrel uit
En had al nieuwe mensen gesproken, zo verklaarde hij toen luid.

Petra, lazen wij, wou samenwerken met René
Hoe en waarom dat was, dat deelde zij toen monter mee
Groepsdynamica binnen summa uitbreiden, dat wilde Kees graag
Monique ging “gewoon door binnen VSV” en deed dat maar al te graag.

Peter en Monique zaten alvast lekker naast elkaar
Ronnie dacht er het zijne van en vond het toch best raar.
Man, al dat genetwerk hier, wat een moeilijk gedoe
Ik dacht: Sluit het scherm, stuur iedereen naar de borrel toe!

Het vervolg, na deze bijeenkomst? Ronnie meldde aan de klas
Dat de uitkomst louter input voor de organisatie was.
Werkgevers erbij betrekken, stappen en advies in beeld
Die hartenkreten werden door JvdH en Bouke graag gedeeld.

Han wilde netwerken en borrelen, en iedereen nog spreken
Ook zij leek op het scherm zo zoetjesaan wel uitgekeken.
Alles moest goed gaan lopen, zei Han op hoopvolle toon
En voor Ronnie mij aankondigde klonk een laatste telefoon.

Nog een minuut of drie en dan, beloofd, hou ik mij koest
Want voor je het weet wordt er hard door je heen gehoest.
Maar één van de dingen die ik hier vanmiddag leerde:
Je kon ook de dokter bellen omdat een ander iets mankeerde.

Ik kan nog uren doorgaan, de tijd die is weer veel te kort
Ik ben altijd bang dat u dan onvoldoende geprikkeld wordt.
Voordragen zonder haperen, ik heb weer flink staan zweten
En ga zo dadelijk, welverdiend, een pepermuntje eten.

Ik ben ook zelfstandig ondernemer, en een behoorlijke autist
Het belang van papiertjes? Dat zie ik toch zeer beslist
Zonder papier was ik vandaag niet boven komen drijven
En had ik dit gedicht echt met geen mogelijkheid kunnen schrijven.

Haast tijd voor de borrel, Eelco zal waarschijnlijk zwijgen
Maar u kunt wel allemaal een pepermuntje van hem krijgen.
Hij maakt geen mooie zinnen, maar kijk hem eens noten kraken
Zo heeft iedereen zijn eigen manier van verbinding maken.

Maatwerk is het toverwoord, ik kan u wel berichten
Dat is ook absoluut zo bij het schrijven van gedichten.
Ik heb dan ook gezorgd dat elke regel prachtig rijmt
Want als het één keer niet rijmt huren ze de volgende keer Nico Dijkshoorn in.

Ik schreef vandaag vol passie, vanaf 't moment dat ik begon
En dit gedicht? ik draag het op aan Ruth, Thomas en Ton.
Gezien de file ga ik lekker borrelen met René
En we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké.

Dominique Engers, Veldhoven, 11 juni 2019
www.desneldichter.nl